

DECIZIA NR. din06.2007

privind modul de soluționare a contestației formulată de SC A SRL din, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a municipiului Rm. Vâlcea asupra contestației formulate de SC A SRL din înregistrată la aceasta în data de sub numărul.... .

Contestația are ca obiect suma de lei RON stabilită prin Decizia de impunere din03.2007 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, anexă la raportul de inspecție fiscală încheiat la data de03.2007, încheiate de organele de control din cadrul Structurii de Administrare Fiscală - Activitatea de Control Fiscal reprezentând :

- lei RON debit suplimentar impozit pe profit;
 - lei RON majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- precum și Decizia privind nemodificarea bazei de impunere

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.177 alin.(1) din OG 92/2003 rep. privind Codul de procedură fiscală, și este semnată de reprezentantul SC A SRL.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art.175 alin.(1) și art. 179, alin.1, lit.a din OG 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea este competentă să soluționeze contestația formulată de SC A SRL.

I. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se constată următoarele:

A. Petenta contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare din03.2007, Decizia privind nemodificarea bazei de impunere și măsura necompensării obligațiilor suplimentare de plată, stabilite la sursa impozit profit, cu obligații plătite în plus față de obligația fiscală, reprezentând impozit pe venit microîntreprinderi, motivând următoarele:

Petenta arată că prin raportul de inspecție fiscală s-a schimbat calificarea contribuabilului din contribuabil plătitor de impozit pe venitul microîntreprinderilor în contribuabil plătitor de impozit pe profit.

Petenta arată că aferent perioadei controlate a achitat impozit pe venit microîntreprinderi în suma de lei RON, pe care organele de control nu l-au luat în considerare la stabilirea obligației suplimentare de impozit pe profit. Petenta susține că organele de control nu au făcut altceva decât să stabilească obligații suplimentare de plată în loc să procedeze la compensarea din oficiu a obligațiilor suplimentare de plată, stabilite la sursa impozit profit, cu obligații plătite în plus la sursa impozit venit microîntreprinderi.

Petenta menționează că măsura necompensării obligațiilor suplimentare de plată stabilite la sursa impozit profit, cu obligații plătite în plus la impozit venit microîntreprinderi a dus la stabilirea unor obligații suplimentare mai mari, precum și faptul că dacă s-ar fi procedat la compensarea obligațiilor de plată cu obligațiile plătite în plus ar fi rezultat un alt calcul al majorărilor de întârziere aferente impozitului pe profit.

Petenta arată că obligațiile fiscale referitoare la impozitul pe profit aferent perioadei 01.01.2004 - 31.12.2006 sunt nelegale, ele fiind stabilite în baza Legii 571/2003 care este un act nelegal, nelegalitatea fiind reprezentată de neconstituționalitatea acestei legi.

În concluzie, contestația vizează două aspecte:

1) modalitatea de stabilire a obligațiilor referitoare la impozitul pe profit și accesoriilor aferente pe perioada 01.01.2004- 31.12.2006 ;

2) legalitatea impozitului pe profit pretins în baza unui act normativ ale cărui prevederi sunt neconstituționale, cu precizarea că invocarea excepției de neconstituționalitate se va efectua înaintea instanței de contencios administrativ și fiscal abilitată cu soluționarea litigiilor fiscale, întrucât organul fiscal în soluționarea contestației nu are competența de a se pronunța asupra acesteia.

B. Din actul administrativ fiscal contestat rezultă următoarele:

SC A SRL are sediul în

Prin Decizia din ...03.2007 emisă de ACF Rm.Vâlcea, au fost calculate pentru perioada 01.01.2004 - 31.12.2006 obligații suplimentare aferente impozitului pe profit în sumă de lei RON rezultat ca diferență dintre venituri și cheltuieli la care au fost adăugate și cheltuielile nedeductibile fiscal, societatea comportându-se în această perioadă ca plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor deși nu îndeplinea condițiile prevăzute de OG 24/2001 cu modificările și completările ulterioare în sensul că nu a angajat forță de muncă în termen de 60 zile de la data înregistrării la Oficiul Registrului Comerțului.

Pentru perioada 01.01.2004 - 31.12.2006 contestația prezintă următoarea situație :

În anul 2004:

Venituri evidențiate lei
Cheltuieli evidențiate lei
Profit net	... lei
Impozit evidențiat declarat și virat	0 lei
Cheltuieli nedeductibile lei din care :
Cheltuieli cu impozitul pe microîntreprinderi lei
Profit impozabil constatat lei
Impozit profit constatat suplimentar	... lei
Impozit profit de plată lei

În anul 2005:

Venituri evidențiate	... lei RON
Cheltuieli evidențiate	... lei RON
Profit net lei RON
Impozit evidențiat declarat și virat	0 lei RON
Cheltuieli nedeductibile lei RON din care :
Cheltuieli cu impozitul pe microîntreprinderi lei RON
Profit impozabil constatat lei RON
Impozit profit constatat suplimentar lei RON
Impozit profit de plată lei RON

În anul 2006:

Venituri evidențiate lei RON
Cheltuieli evidențiate lei RON
Profit net lei RON
Impozit evidențiat declarat și virat	0 lei RON
Cheltuieli nedeductibile lei RON din care :
Cheltuieli cu impozitul pe microîntreprinderi lei RON
Cheltuieli cu amenzi și penalități lei RON
Profit impozabil constatat lei RON
Impozit profit constatat suplimentar lei RON
Impozit profit de plată lei RON

Pentru debitul suplimentar în sumă totală de lei RON aferent anilor 2004, 2005 și 2006 au fost calculate majorări de întârziere în sumă totală de lei RON .

II. Luând în considerare constatările organului fiscal de impunere, motivațiile invocate de petentă, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare pe perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vâlcea este investită să se pronunțe dacă suma de lei RON din care impozit pe profit în suma de lei RON și majorări de întârziere aferente în suma de lei RON, este legal stabilită în sarcina SC A SRL.

Cauza supusa solutionarii este daca petenta datoreaza suma de lei RON, impozit pe profit aferent perioadei 01.01.2004-31.12.2006, in conditiile in care in aceasta perioada aceasta s-a comportat ca platitor de impozit pe venit microintreprinderi, declarand in contul acestuia suma de lei RON din care achitat lei RON.

În fapt, SC A SRL s-a înregistrat la ORC Vâlcea la data de06.2003 optînd să fie plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor în baza OG 24/2001, modificată prin Legea 111/2003 și Legea 232/2003 privind impunerea microîntreprinderilor, avînd ca obiect principal de activitate construcții de clădiri și lucrări de geniu.

Conform primei bilanțe de verificare întocmită de SC A SRL la data de 30.09.2003, a rezultat că aceasta nu înregistra la această dată cheltuieli privind salariile și contribuțiile aferente salariilor.

Avînd în vedere ca una din condițiile impuse de legiuitor pentru a se încadra în această categorie de platitori prevăzute de art.1 alin.(1) din OG 24/2001, modificată prin Legea 111/2003 și Legea 232/2003 privind impunerea microîntreprinderilor nu mai era îndeplinită începînd cu data de 15.08.2003 de către societate, potrivit dispozițiilor alin. (5) al aceluiași articol începînd cu data de 01.01.2004, SC A SRL a devenit plătitoare de impozit pe profit. Societatea s-a comportat însă în continuare ca un platitor de impozit pe venit microîntreprinderi, declarând și constituind impozitul aferent acestei surse.

Astfel în perioada 01.01.2004 - 31.12.2006 societatea a constituit impozit pe venit microîntreprinderi în suma de lei RON, a declarat un impozit de ... lei RON și a achitat suma de ... lei RON din care suma de lei RON a stins accesorii aferente acestei surse.

Drept urmare, potrivit evidenței contabile a societății la finele anului 2004 aceasta avea înregistrate și evidențiate venituri în sumă totală de lei RON și cheltuieli în sumă totală de lei RON din care lei RON reprezintă cheltuieli cu impozitul pe microîntreprinderi, rezultatul contabil fiind astfel de lei RON iar cel fiscal de ... lei RON. Asupra profitului impozabil astfel constat, în sumă de ... lei RON, organele de inspecție fiscală au aplicat cota de impozit de 25%, stabilind un impozit pe profit datorat de societate în sumă de lei RON.

La finele anului 2005 societatea avea înregistrate și evidențiate venituri în sumă totală de de ... lei RON și cheltuieli în sumă totală de ... lei RON din care ... lei RON reprezintă cheltuieli cu impozit microîntreprinderi, rezultatul contabil fiind de... lei RON iar cel fiscal de ... lei RON. Asupra profitului impozabil astfel constat, în sumă de ... lei RON, organele de inspecție fiscală a aplicat cota de impozit legală pentru anul 2005 de 16%, stabilind un impozit pe profit datorat de societate în sumă de ... lei RON.

La finele anului 2006 petenta avea înregistrate și evidențiate venituri în sumă totală de de ... lei RON și cheltuieli în sumă totală de ... lei RON din care ... lei RON reprezintă cheltuieli cu impozitul pe microîntreprinderi și ... lei RON cheltuieli cu amenzi și penalități, rezultatul contabil fiind de ... lei RON iar cel fiscal de ... lei RON. Asupra profitului impozabil astfel constat în sumă de ... lei RON organele de inspecție fiscală au aplicat cota de impozit de 16%, stabilind un impozit pe profit datorat de societate în sumă de... lei RON.

Pentru impozitul pe profit datorat de societate pentru anii :2004, 2005, 2006 nedeclarat și neachitat la bugetul de stat au fost calculate de organele fiscale majorări de întârziere în sumă totală de ... lei RON pînă la data de și penalități de întârziere în sumă totală de lei RON, pînă la data de 31.12.2005, în conf. cu dispozițiile art. 116 și 120 din OG 92/2003 rep. privind Codul de procedură fiscală.

Referitor la calitatea de platitor de impozit pe venit microintreprinderi art. 1 din OG 24 / 2001 privind impunerea microîntreprinderilor, așa cum a fost modificată prin Legea 111/2003 , publicată în MOF nr.243/09.04.2003, precizează :

" (1) Pot opta la plata unui impozit aplicat asupra veniturilor obținute din orice sursă persoanele juridice, denumite în continuare microîntreprinderi, care îndeplinesc cumulativ, la data de 31 decembrie a anului precedent, următoarele condiții:

a) sunt producătoare de bunuri materiale, prestează servicii și/sau desfășoară activitate de comerț;

b) au de la 1 până la 9 salariați inclusiv;

c) au realizat venituri reprezentând echivalentul în lei de până la 100.000 euro inclusiv;

d) au capital integral privat. [...]"

Punctul II din ORDINUL 945 / 2003 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe veniturile microîntreprinderilor precizează :

"1. În sensul art. 1 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2001, modificată prin Legea nr. 111/2003 și Legea nr. 232/2003, **opțiunea se exercită pentru plata impozitului pe veniturile obținute din orice sursă, iar ieșirea din acest sistem de impunere se efectuează începând cu anul următor celui în care nu se mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la acest articol.**

2. Pot opta pentru plata unui impozit aplicat asupra veniturilor obținute din orice sursă următoarele persoane juridice:

a) **Persoanele juridice nou-înființate după data de 31 mai 2003 inclusiv**, dacă îndeplinesc cumulativ condițiile de la lit. a) și d) ale art. 1 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2001, modificată prin Legea nr. 111/2003 și Legea nr. 232/2003, **la data înregistrării la registrul comerțului; condiția prevăzută la lit. b) a art. 1 alin. (1) se consideră îndeplinită dacă angajarea se realizează în 60 de zile de la data eliberării certificatului de înregistrare, chiar dacă acest termen se regăsește în anul fiscal următor.**

Opțiunea se înscrie în cererea de înregistrare la registrul comerțului și este definitivă pentru anul fiscal respectiv și pentru anii fiscali următori, **atâta timp cât sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2001, modificată prin Legea nr. 111/2003 și Legea nr. 232/2003.**

Din coroborarea celor mai sus citate se reține că, contribuabilii înființați după data de 31.05.2003 din care face parte și petenta, pentru a putea fi plătitori de impozit pe venitul microîntreprinderilor și în anul fiscal următor trebuie să angajeze forță de muncă în termen de cel mult 60 de zile de la data eliberării certificatului de înregistrare.

Din situația de fapt mai sus prezentată rezulta că SC A SRL s-a înființat la data de **16.06.2003** cu opțiunea de a fi plătitor de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

Raportat la dispozițiile legale sus menționate societatea avea obligația angajării cel puțin a unei persoane pînă la data de 16.08.2003 pentru a-si pastra calitatea de platitor de impozit pe venituri microîntreprinderi pentru care optase la înființare și pentru anul fiscal următor.

Potrivit balanței de verificare emisă la data de 30.09.2003, existentă la dosarul contestației, SC A SRL nu a înregistrat cheltuieli cu salarii și contribuții aferente salariilor, fapt ce demonstra că nu detinea la acea dată nici un angajat cu contract individual de muncă.

Drept urmare întrucât una din condițiile impuse de legiuitor numai era îndeplinită la data de 16.08.2003 de petenta, se reține că aceasta numai putea beneficia pentru perioada următoare de prevederile OG 24/2001 cu modificările și completările ulterioare, în mod eronat aceasta comportându-se în anii fiscali ulteriori ca platitor de impozit pe venituri microîntreprinderi.

În atare situație, se reține că în mod corect organele de inspecție fiscală au stabilit că începînd cu data de 01.01.2004 SC A SRL nu se mai încadrează în condițiile impuse de OG 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor, așa cum a fost modificată prin Legea 111/2003 și pe cale de consecință în mod corect au schimbat regimul de impunere al contribuabilului în conformitate cu legea fiscală care numai permitea încadrarea societății în

categoria plătitorilor de impozit pe veniturile microîntreprinderilor ci în cea a plătitorilor de impozit pe profit.

În ceea ce privește modul de stabilire a impozitului pe profit se reține că:

Art. 19 alin.(1) din Legea 571 / 2003 privind Codul fiscal precizează : " Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare."

Totodată art.17 din același act normativ anterior menționat precizează că *"Cota de impozit pe profit care se aplică asupra profitului impozabil este de 25 % " pentru anul 2004 și de "16%" , pentru anii 2005 și 2006, "cu excepțiile prevăzute la art. 38."*

Din prevederile legale menționate se reține ca regulă generală că profitul impozabil se determină ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă **cheltuielile nedeductibile**.

De asemenea, art. 21 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal operabil pe perioada supusă controlului, la sursa impozit pe profit, specifica în mod expres care sunt cheltuielile deductibile la calculul profitului impozabil.

Totodată, potrivit dispozițiilor legale, la calculul profitului impozabil sunt deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, celelalte cheltuieli fiind considerate cheltuieli nedeductibile care se adaugă rezultatului contabil.

Cheltuielile privind impozitul pe venituri microîntreprinderi și cheltuielile privind amenzile și penalitățile, nu intra în categoria cheltuielilor deductibile la calcul profitului impozabil.

În contestația așa cum a fost formulată, petenta susține că organele de control nu au făcut altceva decât să stabilească obligații suplimentare de plată în loc să procedeze la compensarea din oficiu a obligațiilor suplimentare de plată, stabilite la sursa impozit profit, cu obligații plătite în plus la sursa impozit venit microîntreprinderi.

Totodată, aceasta mai menționează că măsura necompensării obligațiilor suplimentare de plată stabilite la sursa impozit profit, cu obligații plătite în plus la impozit venit microîntreprinderi a dus la stabilirea unor obligații suplimentare mai mari, precum și faptul că dacă s-ar fi procedat la compensarea obligațiilor de plată cu obligațiile plătite în plus ar fi rezultat un alt calcul al majorărilor de întârziere aferente impozitului pe profit.

Sușinerile petentei nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației întrucât art. 112 alin. 3 și 4 din OG 92/2003, republicată, aplicabilă începând cu 01.01.2007, precizează că:

" (3) Compensarea se face de organul fiscal competent la cererea debitorului sau înainte de restituirea ori rambursarea sumelor cuvenite acestuia, după caz.

Dispozițiile art. 111 privind ordinea stingerii datorilor sunt aplicabile în mod corespunzător.

(4) Organul fiscal poate efectua compensare din oficiu ori de câte ori constată existența unor creanțe reciproce, cu excepția sumelor negative din deconturile de taxă pe valoarea adăugată fără opțiune de rambursare.

(5) Compensarea creanțelor debitorului se va efectua cu obligații datorate aceluiași buget, urmând ca din diferența rămasă să fie compensate obligațiile datorate altor bugete, în următoarea ordine:

- a) bugetul de stat;
- b) fondul de risc pentru garanții de stat, pentru împrumuturi externe;
- c) bugetul asigurărilor sociale de stat;
- d) bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate;
- e) bugetul asigurărilor pentru șomaj;

f) fonduri comunitare, cum ar fi PHARE, ISPA, fonduri structurale și fond de coeziune.[...]

(7) Organul competent va înștiința în scris debitorul despre măsura compensării luate potrivit alin. (3), în termen de 7 zile de la data efectuării operațiunii.

Totodată, în completarea celor de mai sus HG 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG 92/2003 privind codul de procedură fiscală, precizează:

"111.1. Competent în efectuarea compensării este organul fiscal în a cărui rază teritorială debitorul își are domiciliul fiscal.

111.2. Cererea de compensare trebuie să cuprindă elementele de identificare a solicitantului, precum și suma și natura creanțelor fiscale ce fac obiectul compensării.

111.3. Cererea de compensare va fi însoțită de documente care dovedesc dreptul contribuabilului la rambursarea sau restituirea de la buget a sumelor, cum sunt: copii legalizate de pe hotărârile judecătorești definitive și irevocabile sau de pe deciziile de soluționare a contestațiilor, rămase definitive, ori de pe deciziile de impunere emise de organele fiscale, precum și copii de pe orice documente din care să rezulte că suma plătită nu reprezintă obligație fiscală.

111.4. Compensarea din oficiu prevăzută de art. 111 alin. (4) din Codul de procedură fiscală poate fi efectuată de organul fiscal în tot cursul termenului de prescripție prevăzut de lege pentru fiecare dintre obligațiile supuse compensării, începând cu momentul în care ambele obligații îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 1145 din Codul civil, respectiv din momentul în care acestea sunt lichide și exigibile.

111.5. Rezultatul compensării la cerere sau din oficiu va fi consemnat într-o notă de compensare care va fi comunicată contribuabilului."

În atare situație, având în vedere prevederile legale anterior menționate se reține că, compensarea se realizează la cererea debitorului de către organul fiscal în raza căruia își are sediul, în baza documentelor depuse de acesta prin care dovedește dreptul său la compensare, rambursare sau restituire de la buget a sumelor.

Totodată, compensarea se poate realiza de către organul fiscal teritorial și din oficiu în cursul termenului de prescripție prevăzut de lege pentru fiecare dintre obligațiile supuse compensării, respectiv în termen de 5 ani, calculat de la data când obligațiile sunt lichide și exigibile.

Având în vedere situația de fapt și de drept organele de soluționare a contestației rețin că începând cu data emiterii actului administrativ respectiv decizia de impunere nr.148 din data de 28.03.2007 obligațiile stabilite suplimentar la sursa impozit pe profit au devenit lichide și exigibile ceea ce presupune că începând cu această dată ele pot fi compensate cu obligații plătite în plus.

Totodată, se reține că AFP ca organ fiscal teritorial în raza căruia își are sediul contestatoarea poate proceda din oficiu la compensarea obligațiilor stabilite suplimentar cu cele plătite în plus, în termenul de prescripție de 5 ani prevăzut de lege.

În concluzie, se reține că SC A SRL pe perioada 01.01.2004 - 31.12.2006 a constituit, declarat și achitat la bugetul general consolidat al statului impozit pe venit microîntreprinderi, iar ulterior urmare inspecției fiscale efectuate s-a constatat ca de fapt petenta datora impozit pe profit.

În atare situație, rezultă ca petenta a efectuat plăți în contul impozitului pe venit microîntreprinderi începând cu anul fiscal 2004, în condițiile în care numai îndeplinea condițiile pentru acest regim de impozitare începând cu aceasta data potrivit celor constatate de organele de inspecție fiscală.

Drept urmare, având în vedere situația de fapt și de drept prezentată, precum și susținerile petentei se reține că impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă totală de lei RON a fost legal stabilit de organele de inspecție fiscală, contestația formulată de petentă pentru acest capăt de cerere apărând ca neântemeiată.

Referitor la susținerea petentei potrivit căreia obligațiile fiscale referitoare la impozitul pe profit aferent perioadei 01.01.2004 - 31.12.2006 sunt nelegale, pe motivul ca acestea au fost stabilite în baza Legii 571/2003 care este un act nelegal, nelegalitatea fiind reprezentată de neconstituționalitatea acestei legi, organele de soluționare a contestației rețin că petenta nu precizează în ce constă neconstituționalitatea Legii 571/2003, în schimb arată ca invocarea excepției de neconstituționalitate se va efectua înaintea instanței

de contencios administrativ si fiscal, abilitata cu solutionarea litigiilor fiscale, intrucit organul fiscal in solutionarea contestatiei nu are competenta de a se pronunta asupra acesteia.

Avand in vedere situatia de fapt si de drept sustinerile petentei apar ca nemotivate, organele de solutionare a contestatiei urmand sa se pronunte in consecinta.

În ceea ce privește accesoriile aferente, reprezentând majorări de întârziere în sumă de ... lei RON și penalități de întârziere în sumă de ... lei RON, speța supusă soluționării este dacă acestea sunt legal datorate în condițiile în care stabilirea de majorări de întârziere și penalități de întârziere reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul care le-a generat conform principiului de drept "accessorium sequitur principale" .

În consecință, întrucât în sarcina petentei s-a stabilit ca datorat debitul în sumă lei RON lei reprezentând impozit pe profit pe cale de consecință se reține că aceasta datorează majorări de întârziere în sumă de lei RON și penalități de întârziere în sumă de ... lei RON aferente debitului care le-a generat, contestația apărând ca neântemeiată și la acest capăt de cerere.

2. Referitor la capătul de cerere privind contestația împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere se rețin următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 83 alin.(1) din OG 92/2003 rep. la data de 26.09.2005, privind Codul de procedură fiscală : " (1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 79 alin. (2) și art. 83 alin. (4);
- b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri."

Art. 107 alin.(1) și (2) din același act normativ precizează :

" (1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției, din punct de vedere factic și legal.

(2) Dacă, ca urmare a inspecției, se modifică baza de impunere, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi comunicat în scris contribuabilului."

În accepțiunea Codului de procedură fiscală, aprobat prin OG 92/ 2003, la art.108 alin. 3 se precizează că " Titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii."

Totodată, potrivit art. 175 și 176 din același act normativ sus menționat se arată că :

"Art.175 (1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 87 alin. (1), contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.

(6) Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.

Art. 176 (1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatorului;
- b) obiectul contestației;**
- c) motivele de fapt și de drept;**
- d) dovezile pe care se întemeiază;**

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal."

Din coroborarea celor de mai sus, rezultă că pot fi contestate atât titlurile de creanță prin care s-au stabilit și individualizat creanțe fiscale cât și actele administrative prin care nu s-au stabilit impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat, contestațiile putând fi formulate numai de cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale.

Totodată, lezarea interesului legitim trebuie demonstrat prin formularea unei contestații care trebuie să cuprindă neapărat obiect, motivele de fapt și de drept precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta.

Așa fiind, din situația de fapt și de drept sus prezentată se reține că petenta se află în situația de a contesta un act administrativ prin care nu au fost stabilite obligații la bugetul general consolidat al statului, în raport de dispozițiile art.175, alin.2 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, deci nu a fost lezată în vreun interes al său.

Totodată petenta nu a motivat și demonstrat lezarea interesului legitim prin emiterea actului administrativ fiscal, respectiv a Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere.

Art. 187alin.1 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat precizează că : " Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se mai proceda la analiza pe fond a contestației."

Punctul 13 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, aprobate prin Ordinul nr.519/2005 în ceea ce privește respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale, precizează la pct.13.1, lit.d, următoarele :

" Contestația poate fi respinsă ca :[...] d) lipsită de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează că a fost lezat în dreptul sau interesul său legitim ; "

Drept urmare având în vedere prevederile legale susmenționate, pentru acest capăt de cerere contestația petentei urmează să fie respinsă ca lipsită de interes .

Asupra contestației formulate de SC A SRL serviciul juridic din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Vâlcea prin adresa existentă la dosarul cauzei, opiniază în același sens.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul prevederilor art.175 alin.1, art.179 alin.1 lit.a), art.180 și art.181 din OG 92/2003, rep., privind Codul de procedură fiscală se:

DECIDE

ART.1 Respingerea contestației formulate de **SC A SRL** din ... pentru suma totală de lei **RON** reprezentând impozit pe profit și majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, ca neîntemeiată și nemotivată.

ART.2 Respingerea contestației formulate de **SC A SRL** din ca lipsită de interes pentru capătul de cerere privind Decizia privind nemodificarea bazei de impunere.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul Vâlcea în termen de 180 de zile de la comunicare.

